

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

નિર્દોષતા

પારકા દોષ જોવાની આદતથી દોષોને શોધી કાઢવામાં જ ચિત્ત આગ્રહપૂર્વક રસ લઈ ને ભટકે છે એથી તે કલુષિત રહે છે. માટે પરાયા દોષ જોવાની ટેવ તદ્દન છોડી દેવી જોઈએ.

મનુષ્યે પોતામાં જે દોષ રહ્યા હોય તે દૂર કરવા જોઈએ. જેટલી ગંભીર ઉત્કટતાથી એ પોતાના દોષ-નિવારણને ધમ્મું છે તેટલી સફળતાથી તે પોતાના દોષશોધીને તેને સરળતાથી દૂર કરી શકે છે. દોષને દોષ રૂપે જ સ્પષ્ટ જોઈ શકે છે તે કરી કદી તે દોષનો સ્વીકાર નહિ કરે. વીંછી કે સર્પને ઓળખી જાય છે તે તેનાથી સાવધ રહે છે તે રીતે જ પોતામાંથી જે દોષોને સમજણ પૂર્વક દૂર કરે છે તે કરી તે દોષ પ્રત્યે પ્રેરણે નહિ. આમ કરવાથી મનુષ્યના સ્વભાવમાં તુરત પરિવર્તન થવા લાગે છે. દોષોનો ત્યાગ કરી તેનાં ચિંતનને પણ છોડી દેવું જોઈએ. તેમજ પોતે દોષનો ત્યાગ કર્યો છે ને સદ્ગુણોને ગ્રહણ કર્યા છે એવા વિચારને પણ છોડી દેવા જોઈએ. કારણ કે પોતે સદ્ગુણી છે એ જાતનું અભિમાન હોવું તે પણ એક દોષ છે. દોષોની ઉત્પત્તિ ન થવી અને પોતાના સદ્ગુણોનું અભિમાન ન થવું એ જ ખરેખરી નિર્દોષતા છે.

‘શરણાગત’

પુસ્તક પદ
અંક
૧૧-૧૨

પ્રકાશક :-
શ્રી જૈન સામ્બાનંદ સભા
ભાવનગર

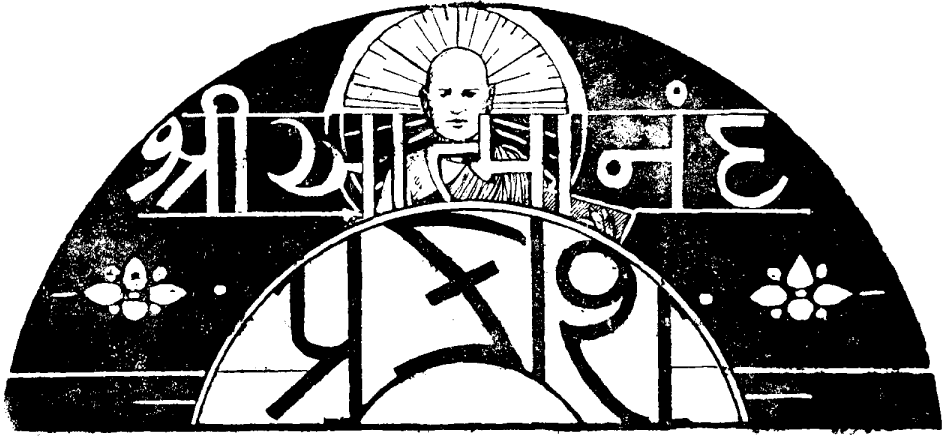
ભાદરવો-આસો
સં. ૨-૧૭

સં. ૨૦૧૭ વાર્ષિક અનુક્રમણિકા-પદ્ય વિભાગ

ક્રમાંક	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	વિજ્ઞાન તાંડવ	બાલચંદ હીરાચંદ	૨
૨	અવળો વેપલો	બાપુલાલ કાળીદાસ સંઘાણી	૧૯
૩	દુઃખને આવવાની રજા નથી !	બાલચંદ હીરાચંદ	૨૧
૪	માતરતિર્થ	મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૪૯
૫	હરિયાલી	ચંદનમલ નાગોરી	૫૧
૬	ઉપેક્ષિત વન કુસુમ	બાલચંદ હીરાચંદ	૫૨
૭	વડલો	બાપુલાલ કાળીદાસ સંઘાણી	૫૩
૮	શ્રી આદિધર સ્તવન	,,	૬૬
૯	વર્ષોન્ધોક્તિ	બાલચંદ હીરાચંદ	૬૭
૧૦	અંધારે વીલો જન્મારો	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૮૨
૧૧	મહાવીર જન્મ કલ્યાણક ગીત	રક્તતેજ	૯૭
૧૨	પાનસર મહાવીર સ્વામી સ્તવન	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૯૮
૧૩	વીર પ્રભુનું આમંત્રણ	બાલચંદ હીરાચંદ	૯૯
૧૪	શ્રી વીર વંદન, અજિત વચના મૃતો	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૧૦૧-૧૨૨
૧૫	એ માનવો! કિમ માનવી	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૨૩
૧૬	અંતરિક્ષ પાશ્વનાથ તીર્થોદ્ધારક	,,	૧૩૮
૧૭	જીવન પંથ ઉગ્મળ	સ્વ. પાદરાકર	૧૪૦
૧૮	પર્વાધિરાજ પર્યુષણ મહોત્સવ	મુની લક્ષ્મીસાગરજી	૧૫૩
૧૯	લો નાગાધિરાજ	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૫૪
૨૦	નવપદજીનું સ્તવન	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૧૭૪
૨૧	પ્રભુ મહાવીર અને ચંદનબાળા	,,	૧૭૫

ગદ્ય વિભાગ

૧	નૂતનવર્ષનું મંગલવિધાન	પ્રકાશન સમિતિ	૩
૨	માનવ જીવનની ત્રણ અવસ્થા	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૫
૩	આત્મધર્મ	અમરચંદ માવજી શાહ	૮
૪	શું 'મૃત્યુ' એ અક્ષરો બાણતા નથી	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૧
૫	માણિય દેવ સૂરિની અનુપલબ્ધ કૃતિઓ	હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૧૩
૬	સાચી વિદ્યા	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૨૨
૭	પારકાના દુઃખથી દુઃખી થઈએ	બાલચંદ હીરાચંદ	૨૪
૮	વર્ણકો અને વર્ણનો	હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૨૭
૯	સુખ પ્રાપ્તિ અને ઉન્નતિનો માર્ગ	કેદારનાથજી	૩૨
૧૦	ઉદ્દેશની એકતા	વિક્રમદાસ મૂ શાહ	૫૪
૧૧	મારા ઉમર પાંચ વર્ષની છે	બાલચંદ હીરાચંદ	૫૮
૧૨	સાધુ સાધ્વી શિગિર શું અને શા માટે	મુની નેમચન્દ્રજી	૬૦

વર્ષ ૫૮ સુ]

લાદશ્યો-આસો તા. ૧૫-૧૦-૬૧

અંક ૧૧-૧૨ મા]

સુભાષિત

અમન્ત્રમક્ષરં નાસ્તિ નાસ્તિ મૂલમનૌષધમ્ ।
અયોગ્યઃ પુરુષો નાસ્તિ યોજકસ્તત્ર દુર્લભઃ ॥

(અનુવાદ)

અક્ષરે મંત્ર સૂનો ના, ઓસડ સૂતું ન મૂળિયું;
નકામી એકેય વ્યક્તિ ના, તેના યોજક સ્વદય છે.

શ્રી નવપદ્મનું સ્તવન

રચયિતા—સુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી-ચૂડા

(૩મ ઝુમ કરતી આવી આઝાદી—એ રામ.)

૩મ ઝુમ કરતી આવી, ઓળી તો ૩મ ઝુમ કરતી આવી.
 શુભ સંદેશો લાવી, ઓળી તો ૩મ ઝુમ કરતી આવી.
 આસો ચૈત્ર સુદી સાતમથી, પુનમ સુધી કરીએ, (૨)
 સિદ્ધ ચક્રની સેવા કરીને, ધ્યાન નવપદ્મનું ધરીએ (૨)
 મયણા શ્રીપાળ ચરિત્ર સુણીએ, વ્યાખ્યાન મધ્યે આવી ઓળી તો. (૧)
 નવપદ્મનું મંડળ આળેખી, લાળેણી આંગી રચાવો, (૨)
 રૂડી રીતે સ્નાત્ર પૂજામાં. નરનારી મળી આવો; (૨)
 પૂજા ભણાવો ભાવના - ભાવો, ગીત વાજાંત્ર બજાવી. ઓળી તો. (૨)
 વિધિ સહિત આંગેલ કરીને, રાસ શ્રીપાળ વંચાવો (૨)
 યથા શક્તિ પ્રભાવના કરીને, દ્યો લક્ષ્મીનો લહાવો (૨)
 ઉદ્ધાસ થકી આરાધના કરતાં, છે શિવપુરની આવી. ઓળી તો. (૩)
 એવી રીતે ભક્તિ કરતાં, કઠણ કર્મને ચૂરે (૨)
 વિમલેશ્વર ચક્ષ પ્રસન્ન થઈ, તેહનાં વાંછિત પૂરે (૨)
 લક્ષ્મીસાગરજી કહે પ્રભુ પસાયે, શિવસુંદરી મળે આવી. ઓળી તો. (૪)

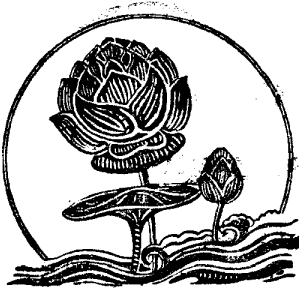

પ્રભુ મહાવીર-અને ચંદનબાળા

સંત્રકાર-મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી-ચૂડા

- જયવંતા પ્રભુ વીર અમારાં શાસન નાયક ધીર
ચંદનબાળાની જેમ પ્રભુજી અમને લેજો પ્રભુ વીર -(૧)
- પુણ્યમયી સતીઓ થકી ઉજ્જવળ છે ઇતિહાસ
ચંદનબાળા સાંધવી ચંદન સમી સુવાસ -(૨)
- રાજકુમારી એ હતી. વૈભવનો નહિ પાર
તોયે આ સંસારનો મોહ નહિ એ લગાર -(૩)
- કર્મબળે બહુ દુઃખ સહ્યાં, પલટી ગઈ ઘટ માળ
રઝળી રાજકુમારિકા, કૂર થયો રે કાળ -(૪)
- બાકુળા વહોરાવવા, બેઠી ઉબરમાંય
વિનવે ક્રોધ અતિથિને, આવો આંગણુમાંય -(૫)
- આવો આવો યોગીરાજ, મહાવીરસ્વામી આવો આજ
નિશદિન ઘટમાં નામ તમારું આપ તણું ગુણ વાદ -(૬)
- પગમાં બેઠી માથે મુંડી. આંખે આંસુધાર
ઉપવાસી ત્રણ ત્રણ દિનની, મુખે ગણે નવકાર -(૭)
- એજ ક્ષણે અમકાર થયો ને પગની બેઠી તૂટી
માથે મુંદર વાળ થયા ને વરસી સુખની હેલી -(૮)
- લક્ષ્મીસાગર નમન કરીને દર્શન દેજો આજ
આવો આવો મહાવીરસ્વામી પધારો આંગણે યોગીરાજ -(૯)

વ્યાકુલતા

લેખક—સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, (માલેગામ)

આપણા અનેક અનુભવોમાં ભુટ્ટી ભુટ્ટી જાવના-ઓ સાથે વ્યાકુલતાનો પણ સમાવેશ થાય છે. આપણું કોઈ વહાલું માણસ પરગામથી આવવાનું હોય અને તેને આવવાનો સમય અતિક્રાંત થઈ ગયેલો હોય ત્યારે આપણા મનની વ્યાકુલતા વધી પડે છે. અને આપણે અનેક જાતની ખોટી ખરી કલ્પનાઓના ઘોડા ઘોડાવી તેને વાર થવાના કારણો સાથે જોડી દઈએ છીએ. આપણને કોઈ પણ બીજું કામ સુઝતું નથી. જમવાનું પણ આપણે ભૂલી જઈએ છીએ. એવી વખતે કોઈ નાનું આલક આપણી પાસે આવી આવ-ણુને કાંઈ પુછે તો તેને આપણે તોછડાઈથી દૂર ધકેલી દઈએ છીએ, તેણે પૂછેલો પ્રશ્ન આપણા મનમાં પેસતો પણ નથી. આપણા ચિત્તમાં તાલાવેલી એટલી બધી ધર કરી દે છે કે, આપણી વૃત્તિ એ વહાલો માણસના આગમન સાથે એકરૂપ થઈ બીજા કોઈ જાવનાને ત્યાં અવશ્ય જ મળતો નથી. એને વ્યાકુલતા કહે છે.

સતી સ્ત્રીને પોતાના પતિની ડચ્છેણી પીમારી વખતે એવું જ અનન્ય દુઃખ થાય છે. વેધ આગળ અત્યંત વ્યાકુલતાથી એ વિનવે છે કે, ગમે તેમ કરી મારું સૌભાગ્ય કાયમ રાખો. એ વ્યાકુલતા અને તાલાવેલીનું વર્ણન શબ્દોથી થઈ શકે તેમ નથી. એ તો જોણે અનુભવ્યું હોય તે જ જાણે. કહેવાની તો એને પણ શક્તિ નથી હોતી એ પોતાની મુખાકૃતિ, હૃદયનું સ્પંદન, આંખમાંથી ઝરતું પાણી અને

એવી ઉદાસીન અવસ્થા ઉપરથી જ અન્યને કલ્પના કરવાનું સાધન પુર પાડી શકે. એ અનુભવગમ્ય અને શબ્દાતીત અવસ્થા હોય છે. આપણામાંના ધણાઓ ઉપર એવી જાતના સંકટ પ્રસંગે અનુભવ થયો હોય તેની યાદ કરી લેવી એટલું જ આપણા માટે પરિમિત છે. એથી આપણને તાલાવેલી કે વ્યાકુલતાનો અર્થ કાંઈક સમજી શકાશે.

કોઈપણ કાર્યમાં જ્યારે આવી આતુરતા જન્મે છે ત્યારે જો કોઈ નિયંત્રિત કર્મનો ઉદ્દેશ ન હોય તો ગમે ત્યાંથી અણુધારી મદદ આવી મળે છે. અને નિર્ધારિત થાય છે. આ પ્રભાવ પ્રખ્યાત વિચારસમુચ્ચય (Thought forms)નો હોય છે. જેટલા પ્રમાણમાં એ વિચાર સમુચ્ચય તીવ્ર કે નમ્રજો હોય છે તે પ્રમાણમાં જ તેની પ્રતિક્રિયા હોય છે. તેમાં તરતમ જાવ જ પોતાનું કામ કરે છે. એકાદ મિત્રનો ધણા દિવસમાં પત્ર કે સંદેશ ન મળ્યો હોય અને આપણા મનમાં તેની આકાંક્ષા જાગે છે. અને આપણે આતુરતા પૂર્વક તેને પત્ર લખીએ છીએ તે જ વખતે આપણી તીવ્ર લાગણી અને આતુરતાને લીધે આપણા મિત્રનાં મનમાં સરખી જ જાવના જાગે છે. અને અરસપરસના પત્રો સામસામાં પ્રવાસ કરી આપણને અને મિત્રને એકી સાથે મળે છે. એ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, વિચારો પણ આકૃતિ ધારણ કરે છે અને આપેલા વેગ મુજબ પ્રવાસ પણ કરી શકે છે. એ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, આપણે ઉચ્ચરેલા શબ્દો ઉચ્ચ-

વ્યાકુળતા

૧૭૭

રેતાની સાથે યોદ્ધાજ્વલોક સુધી પહોંચી જાય છે, એ જોઈ સિદ્ધાંતોની કલ્પના બરાબર છે. શબ્દો ઉચ્ચરેલા હોય અને તે મનઃપૂર્વક ઉચ્ચરેલા હોય તો તેની અસર સારી રીતે થયા વગર રહેતી નથી. જેમ શબ્દોના ઉચ્ચારનું પરિણામ થાય છે, તેમજ નહીં ઉચ્ચરેલા પણ મનમાં સંકલ્પ સાથે ઉચ્ચરેલા શબ્દો પણ યોદ્ધાજ્વલોકમાં ફરી વળેલા હોય છે. તેમાં મનઃપૂર્વકતા, તાલાવેલી અને આકુળતા હોય તો ધારેલું કાર્ય જરૂર ફળીશ્રુત થાય એમાં શંકા નથી. માટે જ દરેક ધર્મમાં મંત્ર જાપનું મહત્ત્વ આંકવાનું કહેલું છે. મંત્ર જો શુદ્ધ વિધિ પૂર્વક, શુદ્ધ ઉચ્ચાર સાથે અંતઃકરણની ઉત્સુકતા અને વ્યાકુળતા પૂર્વક દૃઢ વિશ્વાસ સાથે ઉચ્ચરવામાં આવે તો તેનું ફળ ન મળે એમ બને જ નહીં. ફક્ત પોષ્ટિયા ઉચ્ચાર કરી સારું અને પુરું ફળ મેળવવાની ઈચ્છા રાખવામાં આવે તો એ ઈચ્છા નિષ્ફળ જ નિવડે એમાં પણ શંકાને સ્થાન નથી. માટે જ કોઈ બહુ કામ કરવું હોય તો તે ઉઘાડી આંખે મન વચન અને કાર્યને યોગ અને આસ્થા પૂર્વક કરવું જોઈએ. એમાં ફળની આકાંક્ષાનો મેલ જરા પણ હોવો નહીં જોઈએ. બહુ કામ એ કર્તવ્ય દૃષ્ટિયા જ કરવું ઉચિત છે. એનું ફળ મળે તે માટે પ્રયત્નની જરૂર નથી હોતી.

આપણે જે જે ધર્મ ક્રિયાઓ કરીએ છીએ તેમાં આપણી તાલાવેલી, આતુરતા અને વ્યાકુળતા કેટલી છે એનો આપણે વિચાર સરખો પણ કરતા નથી. ફક્ત રૂઢી પરંપરાને અનુસરી શૂન્ય હૃદયે તે કરે જઈએ છીએ. પ્રભુપૂજા કરતા આપણું હૃદય ભરાઈ આવે છે શું? આપણા મનમાં વ્યાકુળતા જાગે છે શું? ત્રિભુવનના નાથ મારા દેવાધિદેવ મને મળ્યા એવી ભાવનાથી આપણા રેમેરેમમાં રહુરણા જાગી છે શું? આપણા હૃદયમાં પરમાનંદ જાગી આપણી આંખમાંથી આનંદના આંસુ સરી પડ્યા છે શું? પ્રભુના નયન કમલોમાં હું સમાઈ ગયો છું અને આજીવાનું કાંઈ પણ દેખાતું નથી એવી આપણી અવસ્થા થઈ છે શું? આમાંનો એક પણ અનુભવ થયો હોય તો આપણા

મનને પૂછી જુઓ. અને જવાબ હકારમાં મળે છે કે નકારમાં તેનો વિચાર કરો.

જો આપણો જવાબ નકારમાં જ આવે તો આપણે સમજી લેવાનું કે હજી આપણી ભક્તિએ તાલાવેલી ધારણા કરી લીધેલી નથી. અને આપણે હજી ભક્તિએ પદવી લેવા માટે લાયક બન્યા નથી. અને આપણે ભક્તિના ગમે તેવા દેખાવો કરીએ તો પણ આપણામાં હજી ઘણી મોટી ખામી વિદ્યમાન છે. તેથી જ આપણી ભક્તિ નિષ્ફળ નિવડે તો તેમાં આશ્ચર્ય માનવાને કાંઈજ કારણ નથી. જગતમાં જે જે ભક્તો થયા તેઓ ખત્રા જ પોતાને અને પોતાના સ્વાર્થને ભૂલી જ ગયેલા હતા. અને એમને ભક્તિની ધૂન લાગી ગયેલી હતી. તેમની દૃષ્ટિ આગળ પ્રભુની મૂર્તિ સિવાય ખીજી કાંઈ જણાતું હતું જ નહીં. જેમ કોઈ વ્યસની માણસને પોતાના વ્યસનની વસ્તુ સિવાય ખીજી કાંઈ જણાતું જ નથી, એ પોતાના વ્યસનની પૂર્તિ આગળ માંડોતુર બની જાય છે, અને કહે કે, એની ચમચાણુ બંધ થઈ જાય છે અને એને પોતાની પ્રિય વસ્તુ એકલીજ તરવરી રહે છે. તેવી જ સ્થિતિ સાચા ભક્તિની બને છે. ત્યારે જ તે સાચો ભક્ત બને છે. એની આતુરતા, તાલાવેલી અને વ્યાકુળતા એજ સાચી ભક્તિના લક્ષણો બની જાય છે. એજ જગતમાં સ્તુતિપાત્ર અને વંદનીય ગણાય છે. એ સ્થિતિએ કોઈ વિરલા જ પહોંચી શકે છે એને અમારા શતશઃ વંદન હો !

એવી જાતની વ્યાકુળતા બધાઓના ભાગ્યમાં હોય એ વસ્તુ અશક્યપ્રાય છે તો-પણ એ દૃષ્ટિએ અને એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાની આપણે ઈચ્છા અને આકાંક્ષા તો અવશ્ય જાગવી જ જોઈ એ તો જ આપણે માનવ ભવનો લાભ થયો ગણાય. વ્યસની માણસને કોઈ એક દિવસ ઉગે છે અને વ્યસન વળગી પડે છે એમ થતું નથી. વ્યસન તો પાછલા બારણેથી પેશે છે. બ્યારે એની શરૂઆત થાય છે ત્યારે એ આપણને વળગી રહ્યું છે અને આપણા અંગજીવ થઈ આપણો કમળો એ

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

લેઈ લેશે એવી કલ્પના સરખી પણ આપણને હોતી નથી. એવી જ રીતે પ્રભુભક્તિની આતુરતા અને તાલાવેલી પ્રાપ્ત કરવામાટે આપણે સતત પ્રયત્નશીલ રહેવું જોઈએ એ. ખેસતા ને ઉઠતા, અને ફરતા, ધરમાં ને બાહાર, જમતા, ખાતા, ઈંધતા ને જાગતા, વેપારમાં ને નવરાશમાં આપણે પ્રભુનું સ્મરણ કરતા શીખવું જોઈએ. એમ બાહાર અને અંતરંગમાં પ્રભુનું સ્મરણમાત્ર થતું રહે તો કાલાંતરે એ એક જાતનું વ્યસનરૂપ બની જશે. અને અનુક્રમે એ ભક્તિનું કાર્ય આપણા અંગમૃત એક અનિવાર્ય કાર્ય જેવું બની જશે. પણ એ બધું સમજણપૂર્વક આપણે પ્રારંભ કરીએ ત્યારેજ શક્ય અને તેમ છે. જે સંત મહાત્મા ભક્ત તરીકે વખણાયા છે તેમની એ સાધના ધણી વર્ષાની હોય છે. એટલે જ નહીં પણ એ ધણી ભવોની સાધના હોય છે. એ ભુલવું નહીં જોઈએ, તેથી જ જો એવી સ્થિતિ આપણી થાય એવી ઈચ્છા હોય તો તેનો પ્રારંભ અત્યારે અને આ ધડીએ જ કરી દેવો જોઈએ.

આપણામાના ધણી ભાઈઓ અને બહેનો નિત્ય પ્રભુદર્શન, પૂજન અને સામાયક પ્રતિક્રમણ વિગેરે ધાર્મિક આવશ્યક ક્રિયાઓ અને અનુષ્ઠાનો કરતા હશે. પણ એ કરતી વેળા આપે શરીર શુદ્ધિ તો રાખી હશે જ પણ સાથે ચિત્તશુદ્ધિ કેટલા પ્રમાણમાં રાખી એનો જરા મન સાથે શાંતિપૂર્વક વિચાર કરી જોશો તો આપણને આપણી સાચી સ્થિતિનો કાંઈક ખ્યાલ આવી જશે. સામાયકની પ્રતિજ્ઞામાં આપે ‘મણેણ’

વાયાએ કાયેણું’ કરીશ નહીં કરાવીશ નહીં કરતાને અનુમોદન આપીશ નહીં એવી પ્રતિજ્ઞા કાયેલી હોય છે. ત્યારે એ પ્રતિજ્ઞાનું પાલન આપ બરાબર રીતે કરો છો કે? એનો વિચાર અવશ્ય કરો, એટલે આપણને ભાન થશે કે, આપણી એ અમૃત જેવી યોગની ક્રિયા કેવળ બાહ્ય અને વિષમિશ્રિત જ હતી. એમાં અંતઃકરણની પૂર્તિ અને વ્રતનું પાલન તો નામનું જ હતું અને એમ જ થતું હોય તો તેનું ફળ શું મળે એનો આપણે વિચાર કરવો જોઈએ. જ્યારે કેટલાએક ધર્મ ભોળાલોકો દોઢસો બસો કે હજાર બે હજાર સામાયકો કર્યાની વાત કરે છે ત્યારે એમની પામરતાનો ખ્યાલ આવ્યા વગર રહેતો નથી. એ તો એકાદ બાલવિદ્યાર્થી ભણતા અંગ્રેજીની સંખ્યા અર્થાહીન રીતે ગણે છે તેવો એ પ્રકાર જણાય છે. એને એ સંખ્યાની મેળવણી ફક્ત સ્લેટ ઉપર કરવાની હોય છે. પ્રત્યક્ષ રકમની એને જરૂર હોતી નથી, એવી રીતની આ સામાયકો ગણવાનો ફાસ આપણે ભજવીએ છીએ. એટલા માટે જ પુણિયા શ્રાવકની સામાયકનું મૂલ્યાંકન શાસ્ત્રના પાને ચઢ્યું છે. એવી એકાગ્રતા, મનનીશુદ્ધિ, આતુરતા, પ્રેમ અને સાચી ભક્તિ ફળવવાની જરૂર અમોને લાગે છે. ભલે મોડું થયું હોય, આપણે હજી વિચાર નહીં કર્યો હોય તો પણ શુભ કામ કરવા માટે મુરત જોતા બેસી રહેવાની જરૂર નથી. આપણે તો જાગ્યા ત્યાંથી સવાર ગણીને એવી વ્યાકુળતા અને શુદ્ધ ક્રિયાની શુભ શરૂઆત કરી જ દેવી જોઈએ. બધાઓને એ શુદ્ધ ધર્મની આતુરતા જાગે એવી શુભ ભાવનાથી વિરમીએ છીએ.

શોકજનક સ્વર્ગારોહણ

અમોને જણાવતાં અતિશય દિલગીરી થાય છે કે જૈન શાસ્ત્રનના મહાન સ્થંભ ધર્મધુરંધર જૈનરત્ન વ્યાખ્યાન વાયરપતિ કવિકુળ કિરીટ પૂ-પાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય લખિંધસૂરી-ધરણ મહારાજશ્રી મુ'બદ્દલાલબાગ-જૈનઉપાશ્રપ ખાતે શ્રાવણ સુદિ પંચમીના પાછલી રાત્રે ૪-૪૦ કલાકે સ્વર્ગ વાસી થયા છે પૂજ્ય આચાર્યશ્રીની સ્મશાન યાત્રામાં મુ'બદ્દના નગર પતિ સહિત અગ્રગણ્ય જૈન જૈનેતર આગેવાન નાગરિકો વિશાળ માનવમેદની સામેલ થઈ હતી પૂ. આચાર્યદેવશ્રીના પુનિત આત્માને શ્રધ્ધાંજલિ અર્પીએ છીએ.

કર્મબંધ અને પુરુષાર્થ

શ્રી સુનીલાલ વર્ધમાન શાહ

માણસ પોતાનું ભવિષ્ય જાણવા અથવા વિષાતાએ પોતાના ભાગ્યમાં શું લખ્યું છે તે જાણવા બહુ આતુરતા દાખવતો હોય છે. કેટલાક માણસોની પોતાનું ભવિષ્ય જાણવા માટેની તાલાવેલી, દોડધામ અને વિદ્વજતા જોઈને એક બાળુ હસવું આવે છે અને ખીંછ બાળુએ તેમની દયા ઊપજે છે. એક યા ખીંછ વિદ્યા દ્વારા માણસનું ભવિષ્ય ભાખનારી તરેહવાર વ્યક્તિઓ આજકાલ જોવામાં આવે છે. તેઓએ ભાખેલાં ભવિષ્યોમાંના કાંઈ અર્ધસાચાં તો ધણાં તદ્દન ખોટાં પડ્યાં હોવાનો અનુભવ મેળવી ચૂકેલા માણસો પણ ભવિષ્ય ભાખનારાઓનો પીછો છોડતા નથી. ઊંચડું ભવિષ્ય જાણવા મથનારા વધ્યા છે અને ભવિષ્ય ભાખનારા પણ વધ્યા છે.

લોકોના મનમાં એવી છાપ બેઠેલી હોઈ કે માણસના ભાગ્યમાં જે કાંઈ લખાયું હોય છે અથવા પોતાની ઉપર આકાશમાંના જે ગ્રહોની નજર પડતી હોય છે તેમની અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા ઉપર માણસના સુખ-દુઃખનો આધાર હોય છે. ભવિષ્ય જાણવાની તાલાવેલીની પાછળ ખરી રીતે તો સુખ-પ્રાપ્તિની કે દુઃખના નાશની આશા જ રહેલી હોય છે. જે ભાગ્યદેવી વિપરીત હોય કે ગ્રહો પ્રતિકૂળ હોય તો તેમને પોતાના પક્ષમાં લાવવા જે કાંઈ કરવાનું તેમને કહેવામાં આવે તે કરવા પાછળ પોતાની શક્તિ અને ધનનો વ્યય કરવા તેઓ તૈયાર હોય છે. આ માન્યતાને આધારે લોકો એવા ભ્રમો સેવે છે, એવા અજ્ઞાનમાં આચરે છે, એવા પ્રયોગ-ઉપાસના-અનુષ્ઠાનોમાં ધન-શક્તિનો વ્યય કરે છે કે તે જોઈને ભવિષ્ય કહેનારી જ્યોતિષાદિ વિદ્યાઓ ઉપર પણ ગુરસો આવે છે. એ જ સ્થિતિ હર્ષવરવાદીઓ અને કર્મવાદીઓમાં

પણ પ્રવર્તતી હોય છે. માણસના સુખ-દુઃખનો આધાર હર્ષરત્ની હંમજા પર નિર્ભર છે એમ માનનારાઓ અને આત્માએ જે કર્મ બાંધ્યા હશે તેવાં જ ફળ તેને મળવાનાં છે, એવી એકાંત શ્રદ્ધાવાળાઓ પણ ઘણી વાર આડે માર્ગે દોરવાઈને ભાગ્યવાદીઓના જેવી જ અર્થ વિનાની અથડામણો ભોગવતા હોય છે.

સુખ-દુઃખના કારણની શોધ

કારણ વિના શેઈ કાર્ય નીપજતું નથી. માણસના સુખ-દુઃખની પાછળ તે નિપજવનારું કારણ હોય છે. એ કારણ શોધવું તે માણસનું કર્તવ્ય છે. એ કારણ શોધવાથી જ તેનું નિવારણ કરી શકાય તેમ હોય છે અને એ રીતે દુઃખથી મુક્ત થવાનો સંભવ હોય છે તથા સુખના કાળને લાંબાવવાની શક્યતા રહેલી હોય છે. સૌ જાણે છે કે કુપથ્ય ખાનાર કે ભાર ને વધારે ખોરાક લેનાર માંદો પડે છે. માંદગી આવતાં તેનું કારણ શોધી ને ફરી ખોરાક વિષેની ભૂલ નહિ કરવાની ચેતવણી મળી જાય છે, જેથી માંદગીનું દુઃખ તેનાથી દૂર રહે. મિતાહારી માણસ આરોગ્યનું કારણ સમજતો હોય છે એટલે તેને માંદા પડવાનો ભય ભાગ્યે જ લાગે છે. એ રીતે જીવનનાં બધા પ્રકારનાં સુખ-દુઃખના અનુભવોનાં કારણો શોધીએ અને તેનાં કારણ-નિવારણ કરીએ તો જીવનની ઘણી સામાન્ય ફરિયાદો દૂર થઈ જાય. જેમ આરોગ્યનું કહ્યું, તેમ ધંધાનું, નોકરીનું, હજાર-કારીગરી હતાંદિનું પણ સમજવું. તેમાં સફળતાનાં પણ કારણો હોય છે.

પણ કેટલીક વાર માણસ ગૂંચવણમાં પડે છે. તે કોઈ વાર જુએ છે કે પોતાનો પાડોશી અમિતાહારી અને ખાઉધરો છે, છતાં તે કોઈવાર માંદો

૧૮૦

આત્માનંદ પ્રકાશ

પડતો નથી અને પોતે સંભાળી સંભાળીને ખામ છે છતાં વારંવાર માંદો પડે છે । એ જ રીતે એક દુકાનદાર જુએ છે કે પોતાની બાજુને દુકાનદાર વધારે વફરો કરે છે અને પોતાની દુકાને ઝાંઝો વફરો થાય છે; ખેડની દુકાનમાં માલ સરખો છે, ખેડ સરખો લાવે માલ વેચે છે, છતાં આમ કેમ ? આવું કાંઈક બને છે ત્યારે દહીં માણસ તપાસ કર્યા વિના અને દુકાનદાર વસ્તુસ્થિતિનો અભ્યાસ કર્યા વિના એકદમ માની લે છે, કે આ તો ભાગ્યની વાત છે. અથવા તો એવી જ હથેરેચ્છા હશે, કેવા એકના પૂર્વલવનાં પાપ અને ખોળના પૂર્વલવનાં પુણ્ય—એવો એ કર્મ-બંધનો પ્રભાવ હશે. આ ખેડ સ્થિતિમાં જે કારણોની અસર થતી હોય તે કારણો શોધવા જોઈએ. પરંતુ તેમ કરવામાં આવતું નથી અને કદાચ ઉપરછલ્લી શોધ-તપાસ કોઈ કરે, પણ ઊંડાણમાં ઊતરવાની કોઈ તકલીફ લેતું નથી; ઝડ લઇને પોતાની જાતને નિર્દોષ માની લઈ ભાગ્ય-હથેર-કે કર્મબંધ ઉપર દોષનો ટોપલો ઝોઢાડે છે. આ અજ્ઞાન કહેવાય. આ અજ્ઞાનથી નીપજતા અન્યોનો માણસની જિંદગીમાં પાર રહેતો નથી. એ અજ્ઞાને માણસનાં દુઃખો વધાર્યા છે, લોકોને અધકારમાં અથડાવ્યા છે, જંગલી પથુ સમા બનાવ્યા છે અને માણસાઈ મુકાવી દીધી છે. જ્ઞાતિરિક, માનસિક અને ધણી વાર કાલ્પનિક દુઃખો મટાડવાને અથવા સુખો મેળવવાને જાપ-અલિહાન-અનુષ્ઠાન-મંત્રપ્રયોગ-હોમહવન અને બાધા-આપડી વગેરે કરવામાં આવે છે તે મોટા ભાગે અજ્ઞાન-મુલક જ હોય છે. આ બધું અભણ, જામડિયા કે સમાજના નીચલા યરના માણસોથી થતું હોત તો તેમના અજ્ઞાન માટે દયા આવત. દરેક માણસ કંઈ પરમ યુદ્ધિમાન ન હોઈ શકે. પરંતુ બણેજાઓ, શહેરોઓ અને કેટલાક યુદ્ધિમાનમાં ખપતા માણસો પણ એ જૂઝમાં પડેલા જોવામાં આવે છે. યુદ્ધિમાન નામરિકો અને કર્મ-શુરુઓ તેઓને સાચી સલાહ આપી શકે તેમ હોય છે. એવી સમજ મેળવનાર રોગી સમજી શકે છે કે પોતાના પાડોશીને જે ખોટાક પચે અને પોતાને ન

પચે, તેમાં ભાગ્યનો, હથેરનો કે કર્મબંધનો પ્રભાવ નથી પણ પોતપોતાની પ્રકૃતિનો પ્રભાવ છે, એ જ રીતે સરખો ધંધો કરતા દુકાનદારોમાંના એકના વિનય-સૌજન્યથી ધરાકો વધારે આકર્ષાતા હોય, ખોળતું એવું વ્યક્તિગત આકર્ષણ ન હોય તો ધરાકો વધારે ઝોઢી થાય; એમાં ભાગ્યની કે પાપ-પુણ્યની કશી અસર હોતી નથી. કારણ ઉપર દષ્ટિ થયા પછી તેવું નિવારણ કરવું એ માણસના પોતાના હાથની વાત હોય છે.

‘અકસ્માત’માંની ભૂલભરી માન્યતા

કેટલાક યુદ્ધિમાન માણસો પણ અમુક બનાવ કે અમુક પરિસ્થિતિને એકદમ અકસ્માત કહી નાખે છે, ત્યારે આશ્ચર્ય થાય છે. કોઈ દાયનું કારણ શોધતા માણસોની યુદ્ધિ થાકે અને કારણ હાથ લાગે નહિ ત્યારે તેને અકસ્માત માનવા પ્રેરાય છે, ‘અ-કસ્માત’ એટલે કયા કારણથી કાર્ય કે બનાવનો જન્મ થયો તે માલુમ પડે નહિ તે, અકસ્માત વિષેની આ માન્યતા અને ભાગ્ય-હથેર-કર્મના પ્રભાવની માન્યતા અમુક હદ સુધી એકસરખી મિનજવાબદાર માન્યતાઓ છે. કયા કારણમાંથી કાર્ય નીપજ્યું તે શોધને પાત્ર વસ્તું છે; પોતે તે શોધી શકે તો ન હોય તો તેણે કોઈ તજજ્ઞ પાસેથી માહિતી કે સમજ મેળવવી જોઈએ, પરંતુ તેવું કશું ન કરતાં થાકે કે કંટાળાથી દોરવા-હીને ‘અકસ્માત’નો નિર્ણય આપવો એ અભુગત છે. મોટરની હડફેટમાં માણસ આવી ગયો, કે પાણી ઝોળાંગતા માણસ ડૂબી ગયો, કેવાં ઓપરેશનના ટ્રેબલ પર દહીં મરણ પામ્યો : તે બધા અકસ્માત મનાય છે, પરંતુ એવા ઘણાખરા બનાવો સાચા અકસ્માત હોતા નથી, તેનાં કારણો હોય છે, પણ તે શોધવાની કાં તો આપણમાં આવડત નથી અથવા આપણમાં શક્તિ નથી અથવા ધીરજ હોતી નથી. મોટરની હડફેટમાં આવી જનાર માણસ મોટરની ગતિનું માપ જાણ્યા વિના રસ્તો ઝોળાંગતો જાય અને જરૂરી ઝડપ ન વાપરે તો હડફેટમાં આવી જ જાય, એ અકસ્માત કેવી રીતે ? વસ્તુતઃ રસ્તો ઝોળાંગનારની

કર્મબંધ અને પુરુષાર્થ

૧૮૨

અને મોટર-ટ્રાક્ટરની એક મારવાના સમય અંગેની ખોટી ગણતરીઓનું એ મિશ્ર પરિણામ હોય છે.

થોડા સમય પહેલાં અમદાવાદમાં રેલવે કોસીંગ પાસે એક રાહદારી એન્જિનના અગ્નિચક્રોમાં આવી જતાં મૃત્યુ પામ્યો હતો. તે માણસ ટ્રેન આવતી હતી ત્યારે રેલવેના પાટાથી થોડે આધિ ઉભો રહ્યો હતો, ટ્રેન પોતાને અડવા વિના પસાર થઇ જશે એવી તેની ગણતરી હતી, પરંતુ ટ્રેનના ડબ્બાની પહોળાઈની તેની ગણતરી ખોટી હતી; અથવા ડબ્બા કરતાં એન્જિનના મોખરે આવેલા અગ્નિચક્રો પહોળાઈ થોડી વધુ હોય છે તેની તેને સમજ નહોતી. પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું.

આપરેજન ટેમ્પલ પર મૃત્યુ પામતા હર્દીના સંબંધમાં પણ હર્દ અંગેની, પ્રકૃતિ અંગેની, તેની શક્તિના ટકાવ અંગેના કે કોઈ ટેકનિકલ ગેરસમજ કિંવા ગણતરીની ભૂલ જવાબદાર હોય છે, જે સામાન્ય માણસ સમજી શકતો નથી પણ તજજ્ઞો સમજતા હોય છે. આવા બનાવોમાં મૃત્યુ નહિ પણ ખૂનો થે થઇ જતાં હોય છે. એવા માણસની જિંદગી કેટલી લાંબી હતી તે બંધે ન જાણી શકાય તેવી વાત હોય, પણ મૃત્યુનું કારણ તો શોધી રપટ કરી શકાય તેવું હોવા છતાં અકસ્માતની માન્યતા ભાગ્ય, ઇશ્વરેચ્છા કે કર્મબંધને વચ્ચે લાવવા તે બુદ્ધિની જડતા છે. એ અજ્ઞાન માણસને ખૂબ પચી ગયું છે. લોહીમાં પેસી ગયું છે અને એથી જ તે કોઈ બનાવનું કારણ શોધવાની તકલીફ ન લેતાં એકદમ ભાગ્ય, ઇશ્વરેચ્છા કે કર્મબંધની કલ્પના પાસે દોડી જાય છે. આ રીતે પોષાણું રહેલું અજ્ઞાન માણસને હિનપુરુષાર્થી, નિષ્ક્રિય કિંવા કર્તવ્યથી પરાવૃત્ત-વિમુખ બનાવી મૂકે છે. એ જ અજ્ઞાન તેને માણસ મિટાવી હેવાન બનાવી શકે છે.

ગત ભવના કર્મબંધ પર દાષારોપણ

ભણેલા-ગણેલા માણસો માને છે ખરા, કે કારણ વિના કાંઈ નીપજતું નથી, પણ જ્યારે માણસના સુખ કે દુઃખનું કોઈ દ્રશ્ય કારણ માલુમ ન પડે ત્યારે અદ્રશ્ય કારણ તો હોવું જ જોઈએ. અને તે પૂર્વભવનું સારું કે માફું કર્મબંધ જ હોય એવો નિર્ણય

કરી લે છે. પૂર્વભવના કર્મબંધની આ વાતની પાછળ એટલી બધી ગેરસમજ કે અજ્ઞાન બ્યાપેલાં છે. કે તેથી માણસો દંભી, પ્રમાદી અને પુરુષાર્થહીન બની ગયા છે. પોતાની બુદ્ધિ, પોતાનાં કૃષણો, આળસ અને પોતાના અનૈતિક કાર્યોના દોષને ટોપકા પણ તેઓ પૂર્વભવનાં કર્મો ઉપર ઓઢાડતા બની ગયા છે.

અમુક સ્ત્રી કે પુરુષ લાંબા વખતથી રોગથી પીડાતો હોય, કોઈ કુટુંબ ધનવાનમાંથી ધનહીન બની ગયું હોય, કોઈ પ્રદેશમાં ઓછો વરસાદ પડ્યો હોય, ધરતીકંપ થયો હોય કે રેલનું સંકટ આવ્યું હોય, તો તુરત કેટલાક સમજી માણસો અને મુખ્યત્વે કર્મવાદી જૈનો કહી નાખશે કે જેવાં જેનાં કર્મ ! એમાં પોતે જાણે કશું કરવાનું ન હોય; પોતા પર જરાયે જવાબદારી આવતી ન હોય, અરે પોતે એ સ્થિતિ માટે લગારે વિચારવા થોભવાનું પણ ન હોય તેવું તે કહેશે. કર્મબંધન, પ્રારબ્ધ કે સંચિત કર્મ અંગેની માન્યતામાં એટલાં અજ્ઞાન અને જડતા ભરેલાં છે કે કોઈ જ્ઞાની મનાતો માણસ કોઈ ખોટું કે અનૈતિક કામ કરે છે ત્યારે લોકો તેના ગતભવે બંધાયેલાં કર્મોના દોષ કાઢવા મંડી જાય છે ! “જ્ઞાનીને પણ બાંધેલા કર્મ ભોગવ્યા વિના છૂટકો થતો નથી” એમ કહી તેના પ્રગટ પાપ ઉપર અદ્રશ્ય એવા ગત ભવે બાંધેલાં કાલ્પનિક કર્મનું રૂપાણું અસ્તર ચડાવે છે ! સાચા પાપી, દોષી, પ્રમાદી અને અજ્ઞાની માણસને જાણે સમાજમાં બચાવ કરવામાં ધર્મ રહેલો હોય એમ માની લોકો તેના દોષ શોધવાને બદલે તેના ગતભવના કર્મબંધનને કારણ તરીકે ઓળખાવે છે !

જ્યાં ભય સંકટનું કારણ સહેલાઈથી શોધી કે સમજી શકાય તેમ હોય, એટલું જ નહિ પણ એ કારણનું પ્રયત્ન વડે નિવારણ પણ કરી શકાય તેમ હોય, લાંબા પૂર્વભવના કર્મબંધનો હથોડો માણસની સાંસારિક, માનસિક કે આધ્યાત્મિક શુદ્ધિનું દેવાળું કાઢનારો અને છે. વિના વિચારે કર્મબંધનનો જાપ જપનારાઓનું અજ્ઞાન ધર્મશૂરઓ ટાળશે નહિ, ત્યાં સુધી સમાજની મનોદશા વધુ ને વધુ સજ્જા કરવાની છે.

(‘જૈન પ્રકાશ’ માંથી સાબાર)

દીવાળી પર્વનું મહત્વ અને રિદ્ધિસિદ્ધિ

મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ (ચૂડા)

દિવાળી પર્વના દિવસોમાં ભગવાન મહાવીર પ્રભુના આદેશ—ઉપદેશને ધ્યાનમાં રાખી જ્ઞાન—દર્શન—ચારિત્રની આરાધનાના ચોપડાનું આપણે સહુ શારદાપૂજન કરીએ અને જીવન ધન્ય બનાવીએ.

લૌકિકદૃષ્ટિએ દીવાળીપર્વની પ્રવૃત્તિ માટે જુદા જુદા અનેક હેતુઓ પ્રસિદ્ધ છે, પરંતુ લોકાત્તરદૃષ્ટિએ જૈનદર્શનના મંતવ્ય પ્રમાણે દિવાળીપર્વના પ્રવર્તનનું મુખ્ય કારણ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પ્રભુનું નિર્વાણ છે.

દિવાળી દિવસે ચોપડા પૂજનની શરૂઆત કરતાં જૈન વેપારીભાઈઓ ગૌતમસ્વામીની લખિંધ, શાલિભદ્રની રિદ્ધિ, અભયકુમારની બુદ્ધિ અને ક્યવત્રા શેઠના સૌભાગ્ય માટેની માગણી કરે છે. આ માગણી તો ઉત્તમ પ્રકારની છે. વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે માત્ર ધન્યજ્ઞાની નહીં પણ સાથોસાથ ઉપાસનાની પણ આવશ્યકતા છે.

ગૌતમસ્વામીએ અનેક લખિંધઓ પ્રાપ્ત કરી હતી. પણ તેની પાછળ મહાન તપની આરાધના હતી. તપ કર્યા સિવાય ચોપડામાં ગૌતમસ્વામીની લખિંધ પ્રાપ્ત થતે એમ લખવાથી લખિંધઓ પ્રાપ્ત થતી નથી. જેને લખિંધ જોખરે તેણે તપ કરવું જ રહ્યું આવા શુદ્ધ તપની સાથે સાથે સ્વસ્થતા, પ્રસન્નતા અને વિશુદ્ધતા આપોઆપ આવતાં જ જાય છે. આવા તપસ્વીઓ માગે કે ન માગે તો પણ લખિંધઓ તેને મળે જ છે.

શાલિભદ્રની રિદ્ધિના મૂળમાં તેની દાનવૃત્તિ કારણ જૂત હતી. પૂર્વજન્મમાં જ્ઞાન અને સંસ્કાર ન હોવા

છતાં, માતા પાસે રડીરડીને ખાવા માટે તૈયાર કરાવેલી ખીર, જરાએ આંચકા ખાધા સિવાય મુનિરાજના પાત્રમાં ઉલ્લાસ અને ભાવપૂર્વક વહોરાવી દીધી હતી. શાલિભદ્રે રિદ્ધિ—સિદ્ધિ મેળવવા અર્થે આ ક્રિયા ન કરી હતી પણ નિર્ભમતા અને ભક્તિભાવે આ કાર્ય કર્યું હતું. જેના ફળરૂપે રિદ્ધિ ન ઇચ્છી હોવા છતાં બીજા જન્મમાં તેને તે પ્રાપ્ત થઈ હતી.

અભયકુમારની બુદ્ધિના મૂળમાં તેની પિતૃભક્તિ મુખ્ય કારણરૂપે હતી. જન્મથી જ વિરક્ત હોવા છતાં તેના પિતા શ્રેણિક પ્રત્યે તેની ભક્તિ અને ભાવ અનન્ય હતાં. સંયમી, તપસ્વી અને વિરાગી હોવા છતાં અભયકુમારે પોતાના પિતાની કોમ્પણ ઇચ્છાને અતૃપ્ત રહેવા દીધી ન હતી. રામની દક્ષરથ પ્રત્યેની ભક્તિ અતે ભીષ્મ પિતામહના મહાન ત્યાગ કરતાં પણ અભયકુમારની પિતા માટેનો નિર્ભજ કર્તવ્ય બુદ્ધિ વધારે પ્રશંસાપાત્ર છે.

ક્યવત્રા શેઠના સૌભાગ્યની માગણી કરનારાઓમાંથી ઘણા વેપારી ભાઈઓને તેમના જીવનની માહિતી પણ નહીં હોય. રાજગૃહમાં ધનેશ્વર નામના શેઠને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થયો. અને તેનું નામ કૃતપુણ્યક પાડ્યું. પુણ્ય કહીને, પુણ્ય ભોગવતાં જ જાણકે જન્મ્યો. એટલે તેનું કૃતપુણ્યક નામ યથાર્થ જ હતું. જન્મથી જ નિર્વિકારી અને નિષ્કામી એકનો એક પુત્ર હોવાથી, માતા—પિતાને તે સાધુઓના સંગાથમાં રહે એ ન રચ્યું ભૌતિક સુખો અને વૈભવથી દૂર નાસતાં હોવા છતાં ભોગાવણી કરે તો ભોગવ્યે જ છૂટકો. પિતાએ પુત્રને વૈભવ અને વિલાસના માર્ગે દોરાવવા વેશ્યાની સોખત કરાવી, ધનનો નાશ થતાં

દીવાળી પર્વનું મહત્વ

૧૮૩

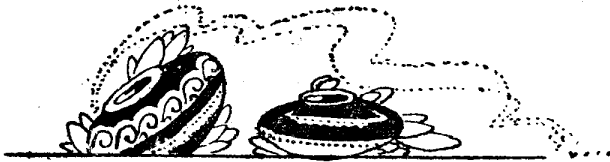
વેશ્યાની પ્રીતિનો પણ અંત આવ્યો. પૂર્વજન્મના કર્મોદયના કારણે કૃતપુણ્યકને ધનાશેઠના મૃત્યુ પામેલા પુત્ર જિનદત્ત શેઠની સંતાન વિહીન ચાર પત્નીઓના પતિદેવ તરીકે રહેવાનું થયું. આરવર્ષના ગૃહસંસારનાં અંતે ચાર પુત્રોનો પિતા થયો. પછી તે શ્રેણિક રાજનું અધુરું રાજ મળ્યું અને તેની પુત્રી મનોરમા સાથે લગ્ન પણ કર્યા. પોતાના પૂર્વજન્મની હકીકત અને સંસારની વિચિત્રતાનું સ્વરૂપ ભગવાન મહાવીર પાસેથી સમજી કૃતપુણ્યક શેઠે અધુરું છોડી ત્યાગના પંથે પડી દીક્ષા લીધી. આ કૃતપુણ્યક શેઠ તેજ ચોપડામાં લખાતાં કથવત્તા શેઠનું સાચું નામ છે, એનું સૌભાગ્ય ઉત્તમ પ્રકારનું હતું, તેમાં શંકા નથી.

આ મહાન આત્માઓએ નીતિ, સદાચાર, શીલ અને ચારિત્રના માર્ગે બધી રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી હતી. નીતિ, સદાચાર, શીલ અને ચારિત્રના માર્ગે જનાર માટે દયા, મૈત્રી, બંધુતા, વાત્સલ્યભાવ સત્યતા, પ્રમાણિકતા, ઉદારતા, ક્ષમા, પરોપકાર વગેરે સદ્ગુણો કેળવવા જોઈએ. આવા મહાન આત્માઓએ જે રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરેલી. તેવી રિદ્ધિ-સિદ્ધિની માગણી કરતી વખતે તેમના અને આપણા જીવનલક્ષ સંબંધની અસમાનતાનો ખ્યાલ કરી, એમના અને આપણા જીવનલક્ષ વચ્ચે કેવી અને કેટલી સુસંગતિ અને વિસંગતિ રહેલી છે તેનો આપણે વિવેકપૂર્વક વિચાર કરવો જોઈએ. ઇચ્છા અને અભિલાષા મુજબ વસ્તુઓની પ્રાપ્તિમાં સાચું

સુખ નથી. પરંતુ સાચું સુખ તો ઈચ્છા અને અભિલાષાના અભાવમાં જ રહેલું છે.

મહાન લબ્ધિઓ, રિદ્ધિ-સિદ્ધિ અને સુખો મળ્યાં છતાં એમના અધિકારીઓએ એ બધામાં ન રાગતાં, તેને છોડી ત્યાગ સંયમનો માર્ગ સ્વીકાર્યો હતો, તે પણ આપણે યાદ રાખવું જોઈએ રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓની ઇચ્છા હોવા છતાં અને તે માટે દરેક દિવાળીએ માગણી કરવા છતાં શા માટે હમેશા આપણને દુઃખ, ચિંતા, ઉદ્વેગ અને વ્યાકુળતા અનુભવવા પડે છે? ચોપડાના સરવૈયામાંથી આ હકીકત ન સમજી શકાય. આપણી જીવન પદ્ધતિમાં જ દોષ છે. અને રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓ મેળવવા માટે તે જીવન પદ્ધતિનું સરવૈયું કાઢવું જરૂરી છે. એ સરવૈયામાંથી આપણને ખાતરી થશે કે દુઃખ, ચિંતા, ઉદ્વેગ અને વ્યાકુળતા એ આપણા પોતાના જ દોષોનું પરિણામ છે.

આ રીતે ચોપડા પૂજનની સાથેસાથ આપણી જીવન પદ્ધતિનો વિચાર કરી તેનું પૃથક્કરણ કરવું પણ અત્યંત જરૂરી છે. અને જૈનશાસનની માન્યતા પ્રમાણે દિવાળીપર્વનું મહત્વ સંક્ષેપમાં અહિં રજૂ થયું છે. આ દિવાળીપર્વનાં દિવસોમાં ભગવાન મહાવીરના આદેશ-ઉપદેશો આપણે સહુ કાઠ વિચારીએ, જીવનના ગુણ દોષનું સરવૈયું કાઢીએ અને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રની આરાધના-ચોપડાનું શારદા પૂજન કરી જીવન ધન્ય બનાવીએ એજ મારી અને તમારા સર્વની શુભભાવના ઐ શાન્તિ.

અમેરિકન સાહિત્યકાર અને સ્ટ હેમીંગ્વે:

એક મિતાક્ષરી રસદર્શન

(પ્રો. જ. ભા. દવે.)

વિધિની કેવી વિચિત્રતા ! પાંચ મીનીટ પ્રહેલાં એક માણસ જીવતો છે અને ખૂબ તંદુરસ્ત છે. પાંચ મીનીટ પછી આપણે સાંભળીએ છીએ કે તે માણસ અકસ્માતથી ગુજરી ગયો ! ખરેખર માણસનું જીવન ક્ષણભંગુર છે તેનો આ સચેટ પુરાવો છે.

અને સ્ટ હેમીંગ્વે નું મરણ પણ એક અકસ્માતથી થયું ! તે પોતાની પિસ્તોલ સાફ કરતો હતો તેવામાં ઝાચીતો તેનો હાથ પિસ્તોલના ઘોડા ઉપર પડ્યો. ઘોડો ફાટ્યો અને પિસ્તોલમાંથી ગોળી છૂટી, હેમીંગ્વેના માથાની આરપાણુ નીકળી ગઈ અને હેમીંગ્વે ખલાસ.

હેમીંગ્વેનું નામ જગતના સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં અગ્રણ્ય નથી. તે અમેરિકાનો મશહૂર નવલિક્ષા લખનાર હતો, તેની નવલિક્ષા ઉપરથી સીનેમાનાં ફિલ્મદર્શનો પણ ઉતરાતાં હતાં. જે નવલ કથા માટે તેને ઈનામ મળ્યું હતું તેનું નામ છે A Farewell to Arms. ગુજરાતીમાં તેનો અર્થ કરવો હોય તો “ શસ્ત્રાઓને નમસ્કાર.” એમ કહી શકાય. શસ્ત્રાઓ ને નમસ્કારનું મત્સ્ય પિસ્તોલ જેવા હથિયારથી અને અગ્રણ્યતા પોતાને હાથે યાપ તે કેવી વિધિની વિચિત્રતા !

સાહિત્યકાર હેમીંગ્વેની ટેવો વિચિત્ર હતી. તે પોતાના લખવાના ટેમલ ઉપર ઢગલા બંધ પુસ્તકો અને કાગળો રાખતો, સ્વભાવે તે યોખલીઓ (Puritanical), જરા અતડો પણ લાગે કાંઈક વહેમી, અંધશ્રદ્ધાવાળો પણ ખરો ! ખીલાડીઓનો અજગ

શોખીન પણ તે હતો, હેમીંગ્વે પોતાનું લખાણ લખતો જ્યાં અને ખીલાડીઓને દૂધ પણ પાતો જ્યાં !

હેમીંગ્વેનું મનોબળ પણ જગર હતું, દૃઢ મનોબળની છાપ તેના બધા લખાણમાં છે. ધાર્મિક વિચારોમાં સ્વતંત્ર દેખાય, જરા નારતિક જેવો પણ લાગે પણ રોમન કૃથોલિક દેવલમાં રવિવારની પ્રાર્થના કદી ચૂકતો નહિ ! હેમીંગ્વેની નવલિક્ષાઓનો અભ્યાસ કરતાં એમ દેખાય આવે છે કે તેમાં ઉંડી નિરાશા છે. માનવ પ્રયત્નોનો અંત પરંબમાં પરિણમી જાયે બધું ધૂળધાણી થઈ જતું હોય તેમ દેખાય છે, ફિલ્મોમાં તેની નવલિક્ષાઓ કેતરાઈ છે તેમાં મુખ્ય (1) The Snows of Kilimanjaro (2) The Sun also rises અને (3) Farewell to Arms છે. આ બધી તેની સારી કૃતિઓ તરીકે પ્રશંસા પામી ચૂકેલ છે. હેમીંગ્વેના પ્રશંસકો પૃથ્વીપરના તમામ દેશોમાં છે. તે માહેના એક મિત્ર પ્રશંસકે હેમીંગ્વેનું મત્સ્ય થયું છે, એ વાત જાણી ત્યારે બોલી ઉઠ્યો “ હવે પૃથ્વી પર ખીલે હેમીંગ્વે નહિં જન્મે ! ” ખરેખર તેના લખાણોમાં પ્રત્યેક હેમીંગ્વેનું વ્યક્તિત્વ ઝળકી ઉઠેલું જોવામાં આવે છે.

જીવનનો આનંદ, જીવનની કંચળતા અને માનવ માત્રનું બંધુત્વ; આ વસ્તુઓનું નિરૂપણ તેની કૃતિઓમાં જોવામાં આવે છે. હેમીંગ્વેનો સ્થૂળ દેહ નાશ પામ્યો છે. તેનો અક્ષરદેહ સ્થાય અમર છે !

ઈનામી મેળાવડો

ભાવનગરમાં શ્રી જૈન ધા. શિ. મંડળ તરફથી લેવાયેલી ચોથી વાર્ષિક ધાર્મિક પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલાં બાલક-બાલિકાઓને પારિતોષિક આપવાનો એક મેળાવડો તા. ૨૭-૮-૬૧ને રવિવારના રોજ બપોરના ત્રણ કલાકે શ્રી સમોવસરણના વડામાં પૂ. આ. મહારાજ શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ સહેબ આદિ મુનિગણની નિશ્રામાં યોજવામાં આવ્યો હતો, જે વખતે પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થો અને શ્રાવક શ્રાવિકાઓ તથા વિદ્યાર્થી બાઈ બહેનોની યાજ્ઞો સારા પ્રમાણમાં હતી.

આ મેળાવડામાં શ્રીયુત્ત અમૃતલાલ કાળીદાસ શાહ (એડીશન જનરલ સાહેબ) ના તરફે વિદ્યાર્થી બાઈ બહેનોને પારિતોષિક તથા પ્રમાણપત્રો અને શિક્ષક બાઈ બહેનોને યોનસ મળી લગભગ આઠસો રૂપિયાનાં ઈનામો વહેંચવામાં આવ્યાં હતાં.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

[૬૩-૬૪મા વર્ષનો રિપોર્ટ]

(સં. ૨૦૧૫ના કારતક સુદી ૧ થી સંવત ૨૦૧૬ના આસો વદી ૦) સુધી)

આ સભાના સં. ૨૦૧૫ તથા ૨૦૧૬ની સાલના હિસાબ તથા સરવૈયું આપની સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવે છે.

સભા ૬૪ વરસ પૂરા કરી ૬૫માં વરસમાં પ્રવેશ કરે છે, એ અમારે મન આનંદનો વિષય છે અને પોતાના કર્તવ્યક્ષેત્રે યશસ્વી મંજલ કાપી રહે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

જૈન સાહિત્યનો ઉદ્દેશ - પરદેશમાં વ્યાપક પ્રચાર કરવો અને ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક શિક્ષણનો પ્રચાર કરવો એ આ સભાનું ધ્યેય છે અને આ ધ્યેયને અનુલક્ષીને આ સભા યથાશક્તિ સેવા બજાવતી આવી છે, રિપોર્ટવાળા વરસ દરમિયાન સંયોગવશાત્ સભા સાહિત્યક્ષેત્રે કોઈ મહત્વનો ફાળો નોંધાવી શકી નથી.

એમ છતાં ભાષાંતર કે સંશોધનના મોટા અંથોની સાથે એક એક હબારના ખર્ચે નાના અંથો પ્રગટ કરવાની ઉમેદ ધરાવે છે, તેના ફળસ્વરૂપે એ નાના અંથો સભાએ પ્રગટ કર્યા છે, તેમાંનું એક છે સુપ્રસિદ્ધ સિદ્ધહસ્ત લેખક તથા વક્તા મુનિરાજ શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજે લખેલ “ કથાદીપ ” અને બીજું છે લોકપ્રિય લેખક સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયાએ લખેલ “ ધર્મકૌશલ્ય ”. યુગદષ્ટિને આવરી લેતા હોય એવા આ બંને અંથો છે. વ્યાપકદષ્ટિ એમાં સમાયેલ છે અને એટલા જ ખાતર એટલા જ આવકાર્ણાયક નીવડ્યા છે.

આ પ્રકારનું વધુ સાહિત્ય તૈયાર કરાવીને પ્રગટ કરતા રહેવાની સભાની મનોકામના છે અને જૈન સાહિત્યના વ્યાપક પ્રચારની દિશામાં ફાળો નોંધાવતી સાહિત્ય પ્રચારની અમારી ભાવનાને ઠાતાઓ અપનાવશે એમ હુમ્મીએ છીએ.

સભાની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિનો વિચાર કરીએ તો સભાની સાહિત્ય પ્રકાશનની પ્રવૃત્તિ (૧) આત્માનંદ સંસ્કૃત અંથમાળા (૨) શ્રી આત્માનંદ જૈન અંથમાળા અને (૩) શ્રી આત્માનંદ જૈન શતાબ્દિ સીરીઝ—આમ ત્રણ વિભાગમાં વહેંચાયેલી છે.

આત્માનંદ સંસ્કૃત અંથમાળા સં. ૧૯૬૬માં શરૂ કરવામાં આવી અને આજ સુધીમાં સભાએ ૮ કિંમતી અંથો પ્રગટ કર્યા છે. તથા પૂ. સાધુ, સાધ્વી, જૈન—જૈનેતર વિક્ષાનોને લગભગ પાંત્રીશ હબારની કિંમતના અંથો દેશ પરદેશમાં ભેટ આપ્યા છે. અભ્યાસકેા અને

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તત્ત્વ પ્રેમીઓની દુનિયામાં આ સાહિત્ય સારો સત્કાર પામ્યું છે અને તે એટલું જ મૂલ્યવાન છે.

હાલમાં આગમ પ્રભાકર મુનિ મહારાજ શ્રી પુણ્યવિજયજીની પ્રેરણા અને સહકારથી સ્વ મુનિરાજ શ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન મુનિ મહારાજ શ્રી જંબૂ વિજયજી મહારાજ અવિરત શ્રમ લઈને દર્શન શાસ્ત્રનો મહાન અંથ “નયચક્ર” તૈયાર કરી રહ્યા છે, તેનો એક ભાગ તો લગભગ તૈયાર થઈ ગયો છે, બીજો ભાગ તૈયાર થઈ રહ્યો છે. પહેલો ભાગ થોડા વખતમાં જનતા સમક્ષ રજૂ કરવા સભા ભાગ્યશાળી થશે.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુજરાતી અંથમાળા : સભાના જન્મકાળથી જ સભા તરફથી આ અંથમાળા ચાલુ કરવામાં આવી છે અને આજ સુધીમાં તો નાના-મોટા ૯૩ અંથો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે. અને સભાના પેટ્રોનો આજીવન સહયો અને વિદ્વાનોને ભેટ તરીકે આપવામાં આવ્યા છે.

કાગળ અને છાપકામની સખત મોંઘવારીના લીધે પ્રકાશન કાર્ય હાલ ધીમું પડી ગયું છે. “ કથા દીપ ” અને “ધર્મકૌશલ્ય” એમ બે અંથો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે અને બીજા વધુ પ્રકાશનો માટે સભા વિચાર કરી રહેલ છે, આ ઉપરાંત આ સભાના માનદ્વંત્રી સ્વ. વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ ગાંધીની સેવાના સ્મારકરૂપે જે સ્મૃતિઅંથ પ્રગટ કરવાનો છે તેની પણ યોગ્ય વિચારણા ચાલી રહેલ છે.

જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝ :- શ્રી ત્રિષષ્ટિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર મૂળના ચાર ભાગ આ સિરિઝમાં પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે અને પાંચમા ભાગથી તેનું પ્રકાશન કરવાનું બાકી છે તે માટે યોગ્ય વિચારણા ચાલુ છે.

આ ઉપરાંત “ આત્માનંદ પ્રકાશ ” માસિક છેલ્લા ૫૮ વરસથી નિયમિત રીતે પ્રગટ થઈ રહ્યું છે. તેને વધુ સમૃદ્ધ કરવાની જરૂર છે, પણ મોંઘવારી અને આર્થિક સંકટામણને અંગે આ કાર્ય ઢીલમાં પડ્યું છે.

ઉપરની તમામ પ્રવૃત્તિને વધુ વેગ વાન બનાવવા માટે દાતાઓ અને સાહિત્યોપાસકોનો અમો આ તકે સહકાર માગીએ છીએ આ ઉપરાંત સભાની અન્ય પ્રવૃત્તિઓમાં શ્રી મૂળચંદ્રભાઈ સ્મારક કેળવણી ફંડ, બાળ પ્રતાપચંદ્રજી ગુલાબચંદ્રજી કેળવણી ફંડ, શ્રી જોડીદાસ ધરમચંદ જૈન બંધુઓ માટેનું રાહત ફંડ, આઝાદ દિન રાહત ફંડ, વગેરે ફંડના કાર્યો, તેના ધ્યેયને અનુલક્ષીને ચાલુ જ છે, તેમજ પ્રવર્તક મુનિરાજ શ્રી કાન્તિ વિજયજી મહારાજ સ્મારક કેળવણી ફંડ અને સ્વ. શેઠ દેવચંદ દામજી સ્મારકની આવેલ રકમમાંથી મેટ્રિકના વિદ્યાર્થીઓ માટે ચંદ્રક આપવાની યોજના હવે થોડા જ સમયમાં અમલમાં મુકવામાં આવશે.

દેવ ગુરૂ ભક્તિ અંગે આ, શ્રી વિજયાનંદસૂરીન્ધરજી મહારાજની જન્મ જયન્તિ ચૈત્ર શુ. ૧ ના શ્રી શંત્રુજની યાત્રા કરીને, અને પૂજ્યપાદ મુનિવર્ય શ્રી મૂળચંદ્રજી

૬૩-૬૪મા વર્ષનો રીપોર્ટ

૧૮૭

મહારાજની તથા પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ માગશર વદી ૬ તથા આ. શુ ૧૦ ના રોજ પૂજાદિ ભણાવીને નિયમિત ઉજવવામાં આવે છે તેમજ સભાની વાર્ષિક દિવસ પણ જેઠ. શુ ૨ ના રોજ તળાબ તીર્થની યાત્રા કરીને ઉજવવામાં આવે છે. રિપોર્ટના સમય દરમિયાન આ જયંતિએ ઉજવવામાં આવી હતી.

આ રિપોર્ટના સમય દરમિયાન સભાના પેટ્રોને તેમજ આ જીવન સભ્યો સ્વર્ગ વાસી થયા છે. તેમની આ સભા સખેદ નોંધ લે છે:—

શા અમૃતલાલ કાળીદાસ, શા વૈરવંદ પાનાવંદ શા પરસોતમ સુરવંદ, શા નરોત્તમ શામજી, શા પ્રેમચંદ મોતીચંદ, શા મગનલાલ હરજીવનદાસ, શા બાબુભાઈ ખીમચંદ, શા ફુલચંદ ખુશાલદાસ, શા ભીખાભાઈ ભુદરદાસ, શા મોહનલાલ દીપચંદ, શા નગીનદાસ હેમચંદ, શા સાકરલાલ માણેકચંદ, શા હીમતલાલ ભગવાનજી, શા હેમચંદ ગાડાલાલ, શા. નંદલાલ ખુશાલ, શા ગુલાબચંદ અમરચંદ, શા હીરાલાલ ગીરધર, શા અમૃતલાલ કેશવજી.

૬૪ વરસના લાંબા ગાળામાં સભાએ જે વિકાસ સાધ્યો છે. તે અનેક સાહિત્ય સેવકોની અસીમ કૃપાનું જ પરિણામ છે. અનેક વ્યક્તિઓનો સભાને સમયે સમયે સાથ મળતો જ રહ્યો છે. તે સોનો વ્યક્તિગત આભાર ન માનતા આ તકે સમગ્ર દષ્ટિએ આભાર માનીએ છીએ. અને આગમ પ્રભાકર મુનિ મહારાજ શ્રી પુણ્ય વિજયજી મહારાજ જેઓ શ્રી ની કૃપાને અંગે આ સભા સાહિત્ય પ્રકાશનનું ગૌરવ કાર્ય કરી શકેલ છે. અને આ સભાની પ્રગતિ માટે જેઓશ્રી સતત કાળજી રાખી રહ્યા છે. તેઓશ્રીનો, તેમજ નયચક જેવા કઠણ મથના સંપાદન અંગે જેઓ શ્રી અવિરત શ્રમ લઈ રહ્યા છે અને સભાની સાહિત્ય પ્રકાશનની પ્રવૃત્તિને શોભાવી રહ્યા છે તે મુનિ શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજનો પણ આ તકે આભાર માન્યા વિના રહી શકતા નથી. અમે ઈચ્છીએ છીએ કે ઉભય મહાત્માઓના સહકારથી સભા વધુને વધુ સાહિત્ય પ્રકાશન કરવા ભાગ્યવાંતી બને.

અંતમાં, સાહિત્ય પ્રકાશન, શિક્ષણ પ્રચાર અને સમાજ સેવાના કાર્યો કરવાની જે અનેક મનોકામના સભાના દિલમાં ભરી પડી છે તે સિદ્ધ કરવા સભા ભાગ્યશાળી બને તેવી પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરી અમે વિરમીએ છીએ.

વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ

બદવજી ઝવેરભાઈ શાહ

ઓ. સેક્રટરીઓ

શ્રી આત્માનંદ જૈન સંવત ૨૦૧૫ના આસો વઢી અમાસના રોજ

આવક

શ્રી જ્ઞાન ખાતે :		
પુસ્તક વેચાણના:	૧૬૬-૦૦	
પસ્તી વેચાણ તથા પરચુરણ આવક :	૮૭-૩૧	
પુસ્તક વેચાણના નફાના:	૩૨૦-૬૫	
જ્ઞાન ખાતે તૂટના સરવૈયામાં લઈ ગયા તે:	<u>૧૬૬૬-૫૮</u>	૨૫૭૦-૫૪
શ્રી આવક ખાતે:		
વાર્ષિક શ્રી:	૪૦-૦૦	
મકાન ભાડા ખાતે:	૨૨૨૪-૦૦	
બ્યાજ ખાતે:	૨૪૫-૦૦	
લાઇફ મેમ્બર્સના સ્વર્ગવાસનો હવાલો:	<u>૧૬૫૦- ૦</u>	૪૨૫૯-૦૦
	કુલ રૂપીઆ...	૬૮૨૯-૫૪

અમારા રીપોર્ટ મુજબ

ભાવનગર તા. ૧-૫-૬૧

Sanghadi & Co.
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

સભા-ભોવનગર

પુરા થતા વર્ષનો આવક-ખર્ચનો હિસાબ

ખર્ચ

શ્રી જ્ઞાન ખાતે:

સ્ટેશનરી પરચુરણ તથા તાર ટપાલ:

૨૦-૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક પૈની તૂટના

૨૫૪૬-૫૫

૨૫૭૦-૫૪

શ્રી ખર્ચ ખાતે:

પગાર:

૧૮૦૦-૦૦

વ્યાજ

૮૭૫-૭૫

પેપર ખર્ચ:

૨૭૬-૪૪

વીમા ખર્ચ:

૪૮૫-૭૮

ઉજમખર્ચ જેન ધર્મશાળા મહદ:

૧૨૫-૦૦

વૃદ્ધિચંદ્રજી જેન પાઠશાળા મહદ:

૨૦-૦૦

પરચુરણ ખર્ચ

૩૩૭-૩૩

ઇલેક્ટ્રીક ખર્ચ:

૬૮-૪૪

લાઇબ્રેરી ખર્ચ:

૪૬-૬૭

સ્ટેશનરી:

૪-૧૬

તારટપાલ:

૩૦-૫૬

૪૦૭૬-૦૬

શ્રી ખર્ચ કરતાં ત્રાવકના તમારાના
સરવૈયામાં નિલાવ દ્રુડ ખાતે
લઈ ગયા તે:

૧૮૨-૬૪

કુલ રૂપીઆ.....

૬૮૨૬-૫૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સંવત ૨૦૧૫ના આસો

ફંડ તથા ફેવું

શ્રી નિભાવ ફંડ ખાતે :	ગયા વર્ષના સરવૈયા મુજબ : ૩૦૮૬-૦૬ ઉમેરો : વર્ષ દરમિયાન વધારાના આવક - અર્ચા ખાતાના હિસાબ મુજબ : ૧૮૨-૯૪	૩૨૬૮-૦૩
શ્રી ફંડ ખાતે :	પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરશીપ ફંડ ખાતે: ૭૪૮૮૭- ૦ શુજરાતી સીરીઝ ખાતે : ૩૫૬૫૧-૦૦ જયંતી ફંડ ખાતે : ૧૪૬૯૪-૭૨ જ્ઞાન ખાતે, પુસ્તકો છપાવવા માટે : ૨૩૫૧-૭૦ બુદ્ધ બુદ્ધ ફંડો ખાતે : ૧૩૬૬૫-૫૩	૧૪૧૩૪૬-૯૫
શ્રી ફેવું :	ડીપોઝીટ : ૬૫-૦૦ પરચુરણ ફેવું : ૩૬૮૩-૪૬	૪૭૭૮-૪૬
કુલ રૂપિયા		૧૪૮૬૯૭-૪૪

ઓડીટર્સ રીપોર્ટ

અમોએ ઉપરનું શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગરનું સંવત ૨૦૧૫ના આસો વદી અમાસના રોજ પુરા થતા વર્ષનું સરવૈયું તથા તેજ દિવસે પુરા થતા વર્ષનો આવક - અર્ચનો હિસાબ, ચોપડા તથા વાઉચરો તપાસેલ છે અને તે બરાબર માલુમ પડેલ છે.

ભાવનગર
તા. ૧-૫-૬૧

Sanghavi & Co.
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

સભા -- ભાવનગર

વહી અમાસના રાજનું સર્વૈયું

મિલકત તથા લેણું

શ્રી જ્ઞાન ખાતે :		
વેચાણ પુસ્તક સ્ટોક :	૨૦૫૭૨-૭૫	
કાગળ તથા અન્ય સ્ટોક :	૨૮૮-૬૬	
પુસ્તક તૈયાર કરવામાં થયેલ ખર્ચ :	૩૬૨૪-૮૭	
જ્ઞાન ખાતે તૂટના :	૧૦૦૬૧-૪૪	૩૪૫૭૭-૭૫
શ્રી મકાન ખાતે :		૬૪૭૬૨-૦૬
શ્રી ઇન્વેસ્ટમેન્ટ્સ :		
ભાવનગર સ્ટેટ ટ્રેઝરી બોન્ડ્ઝ :	૧૦૦૦૦-૦૦	
શ્રી મહાલક્ષ્મી મિલ્કતના શેરોમાં :	૨૦૦-૦૦	૧૦૨૦૦-૦૦
શ્રી લોન (તારણ વગરની) :		૧૩૧૦-૩૮
શ્રી ડીપોઝીટ તથા લેણું :		
બુકસેલર્સ :	૬૮૪-૫૬	
બાકિતો પાસે :	૧૦૩૮-૫૬	
ડીપોઝીટ :	૩૦-૦૦	
પરચુરણ લેણું :	૬૫-૦૦	૧૮૪૮-૧૫
શ્રી બેન્ક બેલેન્સ તથા રોકડ પુરાંત :		
બેન્કમાં સેવીંગ ખાતામાં :	૨૦૬૬-૦૦	
બેન્કના કરંટ ખાતામાં :	૩૫૪૫ ૩૭	
સ્ટેમ્પ :	૨૫-૬૨	
શ્રી રોકડ પુરાંત :	૩૦૫-૦૩	૫૬૪૫-૦૨
શ્રી સરવૈયા ફરના :		૨૪-૦૫
કુલ રૂપિયા		૧૪૮૬૯૭-૪૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સંવત ૨૦૧૬ના આસો વહી અમાસના રોજ

આવક

શ્રી જ્ઞાન ખાતે :

પુસ્તક વેચાણના

૬૧-૦૦

પુસ્તક વેચાણના નકાના

૪૬૩-૧૨

પરચુરણ ઉપજ તથા પસ્તી વેચાણના

૧૧૮-૫૩

આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક પદ તથા પાળના
સફરિયોને મોકલેલ અંકના જમા

૪૨૬૬-૦૦

૪૬૩૮-૬૫

શ્રી આવક ખાતે :

વાર્ષિક શ્રી

૨૫-૦૦

મકાન ભાડા ખાતે

૨૧૭૦-૫૦

સ્વર્ગવાસના હવાલા

૨૫૦-૦૦

૨૪૪૫-૫૦

શ્રી ચાલુ વર્ષની તૂટના સરબંધામાં લઈ ગયા તે

૫૫૮૬-૪૪

કુલ રૂપિયા

૧૨૬૭૩-૫૬

સભા-સાવનમ્બર

પુરા થતા વર્ષનો આવક-અર્ચનો હિસાબ

અર્ચ

શ્રી જ્ઞાન ખાતે :

પરચુરણ અર્ચ

૩-૭૫

આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક પાઠની તુટના

૨૨૩૧-૨૬

શ્રી જ્ઞાન ખાતાની અચતના

સરવૈયામાં લઈ ગયા તે

૨૭૦૩-૬૪

શ્રી અર્ચ ખાતે

૪૬૩૮-૬૫

પગાર

૧૮૫૦-૦૬

આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક પદ તથા પાઠના

અંકો મેમ્બરોને મોકલેલ તેના અર્ચના

૪૨૬૬-૦૬

વીમા અર્ચ

૫૨૬-૧૨

વર્તમાનપત્ર અર્ચ

૧૮૩-૨૨

વ્યાજ

૪૨૩-૨૮

પરચુરણ અર્ચ

૪૧૨-૦૩

લાઈબ્રેરી અર્ચ

૬૫-૬૫

પ્લેકટીક અર્ચ

૬૪-૭૫

વૃદ્ધિચંદ્રા સામાયિક શાળા

૨૦-૦૦

ઉજમબાઈ જૈન કન્યાશાળાને આંટ

૧૨૫-૦૦

પોસ્ટેજ અર્ચ

૧૮-૭૫

માનપાન તથા મેળાવડા અર્ચ

૪-૮૭

સ્ટેશનરી અર્ચ

૦-૭૫

શ્રી સરવૈયા ફેરના લાખી વાળ્યા તે

૭૬૬૨-૪૨

૭૨-૫૨

કુલ રૂપિયા

૧૨૬૭૩-૫૬

શ્રી જૈન આત્માનંદ સંવત ૨૦૧૬ના આસો વંદી

ફંડ તથા ફેવું

શ્રી ફંડ આતે		
પેટ્રન તથા લાઈફ મેમ્બરશીપ ફંડ આતે :	૭૪૮૩૮-૫૦	
ગુજરાતી સીરીઝ આતે :	૩૫૬૫૧-૦૦	
જયંતી ફંડ આતે :	૧૪૬૧૬-૨૨	
જ્ઞાન આતે, પુસ્તકો છપાવવા માટે :	૨૭૧૦-૦૦	
જુદા જુદા ફંડો આતે :	૨૦૦૪૬-૨૫	૧૪૮૧૬૭-૦૭
શ્રી ડીપોઝીટ તથા પરચુરણ ફેવું :		
ડીપોઝીટ :	૬૫-૦૦	
પરચુરણ ફેવું :	૫૩૫-૨૩	૬૩૦-૨૩
	કુલ રૂપિયા	૧૪૮૭૬૭-૩૦

ઓડીટર્સ રીપોર્ટ

અમોએ ઉપરનું શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગરનું સં. ૨૦૧૬ના આસો વંદી અમાસના રોજ પુરા થતા વર્ષનું સરવૈયું તથા તેજ દિવસે પુરા થતા આવક-ખર્ચનો હિસાબ સભાના ચોપડા તથા વાઉચરો સાથે તપાસેલ છે અને બરાબર માલુમ પડેલ છે.

ભાવનગર
તા. ૧-૫-૧૧

Sanghavi & Co.
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

સભા—ભાવનગર

વહી અમાસના રાજતું સરવૈયું

મિલકત તથા લેણું

શ્રી જ્ઞાન ખાતે :		
વેચાણુ પુસ્તક સ્ટોક :	૧૯૮૫૨-૫૦	
કાગળ સ્ટોક :	૨૩૪-૭૫	
પુસ્તક ચાર કરવામાં થયેલ અર્થ :	૩૪૨૩-૫૩	
જ્ઞાન ખાતે તુટના :	૭૩૮૭-૫૬	૩૦૮૬૮-૩૭
શ્રી મકાન ખાતે :		૬૪૭૬૨-૦૮
શ્રી ઇન્વેસ્ટમેન્ટસ :		
શ્રી મહાલક્ષ્મી મીલ્સના શેરોમાં :	૨૦૦-૦૦	
શ્રી ભાવનગર ઇ. કુ. માં શ્રીકેસ ડીપોઝીટ	૬૦૦૦-૦૦	૬૨૦૦-૦૦
શ્રી લોન : તારણ વગરની		૧૩૨૦-૩૮
શ્રી લેણું :		
બુકસેલર્સ :	૫૩૩-૬૨	
ભાડુતો પાસે :	૧૨૬૨-૨૮	
સ્ટાફ પાસે :	૩૫૫-૦૦	
પરચુરણ લેણું :	૩૨૩-૭૮	૨૫૦૪-૬૮
શ્રી એડવાન્સીઝ :		
શ્રી મકાન રીપેર કામ માટે :		૫૮૮૫-૦૦
શ્રી ડીપોઝીટ :		૩૦-૦૦
શ્રી બેન્ક બેલેન્સ તથા રોકડ પુરાંત :		
બેન્કમાં સેવીંગ ખાતામાં	૨૦૬૬-૦૦	
બેન્કમાં કરંટ ખાતામાં :	૨૪૫૨-૪૭	
સ્ટેમ્પ :	૪૮-૦૩	
રોકડ પુરાંત :	૨૭૬-૮૭	૪૮૪૬-૩૭
શ્રી નિભાવ ફંડ ખાતે :		
ચાલુ વર્ષની તુટના આવક-અર્થ ખાતાના		
હિસાબ મુજબ :	૫૫૮૬-૪૪	
બાદ : ગયા વર્ષના નિભાવફંડની અચતના :	૩૨૬૬-૦૩	૨૩૨૦-૪૧
	કુલ રૂપિયા	૧૪૮૭૬૭-૩૦

સં. ૨૦૧૬ ની સાલ સુધીમાં થયેલ પેટ્રન સાહેબોની નામોવાલ

- ૧ શેઠ ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી બી. એ. ૨૯ શાહ લવજીભાઈ રાયચંદ
- ૨ શા. બ. શેઠ કાન્તિલાલ ઇશ્વરલાલ જે. પી. ૩૦ " પાનાચંદ લલ્લુભાઈ
- ૩ શેઠ રતીલાલ વાડીલાલ ૩૧ શેઠ કર્તુરભાઈ લાલભાઈ
- ૪ " માણિકલાલ ચુનીલાલ જે. પી. ૩૨ " પરશોત્તમદાસ મનસુખલાલ તારવાળા
- ૫ " કાન્તિલાલ બકોરદાસ ૩૩ મહેતા મનસુખલાલ દીપચંદ કમળેજવાળા
- ૬ રાવબહાદુર શેઠ નાનજીભાઈ લધાભાઈ ૩૪ શેઠ ધોડાલાલ રમણલાલ
- ૭ " ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ ૩૫ " માણિકચંદ પોપટલાલ ધાનગઢવાળા
- ૮ " રમણિકલાલ ભોગીલાલભાઈ ૩૬ શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવી
- ૯ " મોહનલાલ તારાચંદ જે. પી. ૩૭ ડોક્ટર સાહેબ વલ્લભદાસ તેજશીભાઈ મહેતા
- ૧૦ " ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ ૩૮ શેઠ સકરચંદર મોતીલાલ મૂળજી
- ૧૧ " ચંદુલાલ ટી. શાહ જે. પી. ૩૯ " પ્રાગજીભાઈ અવેરચંદ
- ૧૨ " રમણિકલાલ નાનચંદ ૪૦ " ખીમચંદ લલ્લુભાઈ
- ૧૩ " દુર્લભદાસ અવેરચંદ ૪૧ " કેશવજીભાઈ નેમચંદ
- ૧૪ " દલીચંદ પુરૂષોત્તમદાસ ૪૨ " હાથીભાઈ ગલાલચંદ
- ૧૫ " ખાન્તિલાલ અમરચંદ ૪૩ " અમૃતલાલ ફૂલચંદ
- ૧૬ રાવ બહાદુર શેઠશ્રી જીવતલાલ પ્રતાપશી ૪૪ " વનમાળી અવેરચંદ
- ૧૭ " ખુશાલદાસ ખેંગારભાઈ ૪૫ " ખીમચંદ મોતીચંદ સરવૈયા
- ૧૮ " કાન્તિલાલ જેશીંગભાઈ ૪૬ " રમણલાલ જેશંગભાઈ ઉગરચંદ
- ૧૯ " ચંદ્રકાન્તભાઈ ઉજમશી ૪૭ " મગનલાલ મૂળચંદભાઈ
- ૨૦ " લક્ષ્મીચંદ દુર્લભદાસ ૪૮ " કેશવલાલ ખુલાખીદાસ
- ૨૧ " કેશવલાલ લલ્લુભાઈ ૪૯ " ચીમનલાલ મગનલાલ
- ૨૨ શાહ ઓધવજીભાઈ ધનજીભાઈ, સોલિસિટર ૫૦ " રતિલાલ ચત્રજી
- ૨૩ શેઠ મણિલાલ વનમાળીદાસ બી. એ. ૫૧ " પોપટલાલ ગિરધરલાલ
- ૨૪ " સારાભાઈ હઠીસીંગ ૫૨ " કાન્તિલાલ હીરાલાલ કુસુમગર
- ૨૫ " રમણભાઈ દલસુખભાઈ ૫૩ " સાકરલાલ ગાંડાલાલ વેલાણી
- ૨૬ " જમનાદાસ મોનજી અવેરી ૫૪ " હરખચંદ વીરચંદ
- ૨૭ " હીરાલાલ અમૃતલાલ બી. એ. ૫૫ " ચંદુલાલભાઈ વર્ધમાન
- ૨૮ મહેતા ગિરધરલાલ દીપચંદ કમળેજવાળા ૫૬ " છોટાલાલ ભાઈચંદભાઈ
- ૫૭ " મતી પ્રભાવતીબેન હરખચંદ ગાંધી

ક્રમાંક	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧૩	સ્વાલંબન	અનુ. વિકૃલદાસ મૂ. શાહ	૬૮
૧૪	બુદ્ધિ અને શ્રદ્ધા	બાલચંદ હીરાચંદ	૭૨
૧૫	સર્વોદય	મુની શ્રી જંબુસૂરિશ્વરજી	૭૫
૧૬	અંધ શ્રદ્ધા સામે જેહાદ	પરમાણુદંદાસ કુંવરજી	૭૮
૧૭	અધ્યાત્મ મૌકિકતા	અમરચંદ માવજી	૭૯
૧૮	નિરંતર-વિચારવા લાયક સુંદર ભાવનાં	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૮૦
૧૯	દ્રવ્યનો ઉપયોગ	વિકૃલદાસ મૂ. શાહ	૮૩
૨૦	પુરુષાર્થને બધું સુલભ છે	બાલચંદ હીરાચંદ	૮૮
૨૧	શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈને સન્માન પત્ર	શેઠ ડોસાભાઈ અલેચંદ	૯૧
૨૨	એ માર્ગે નહિ જાઉં	ગોપાલ ધ્રુવ	૯૩
૨૩	પ્રભુ પ્રીત	બાપુલાલ કાળીદાસ સંઘાણી	૯૬
૨૪	ભ મહાવીરનો અનુપમ સત્યાશ્રદ્ધ	...	૧૦૪
૨૫	અનેગાંત દષ્ટિ	જયંતિલાલ ભાયશંકર	૧૦૭
૨૬	ધ્રુવ અને અધ્રુવ	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૦૮
૨૭	પ્રભુદર્શન	બાપુલાલ કાળીદાસ સંઘાણી	૧૧૭
૨૮	ભ. મહાવીરના સમયનો એક ઐતિહાસિક પસંગ	અમરચંદ નાહટા	૧૧૩
૨૯	ભૂલોથી જ્ઞાન વધે છે	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૨૩
૩૦	સ્વ. સા. 'સુશીલ'ના જીવન પરીચય	પરમાણુદંદાભાઈ	૧૨૬
૩૧	સર્વ સિદ્ધિયે કારણ	શ્રી કાકા કલેલકર	૧૩૩
૩૨	બંધનો તોડવાં પડશે	શ્રી કેદાર નાનજી	૧૩૫
૩૩	યુવાનીને જવા નહો	મોહનજીતસિંહ	૧૪૧
૩૪	માયાબળ	મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૧૪૩
૩૫	ક્ષણ ભંજન જીવન	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૪૫
૩૬	ઉત્તમ શીલ	અનુ. વિકૃલદાસ મૂ. શાહ	૧૪૮
૩૭	ગુણથીજ મોટાઈ મળે છે	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૫૮
૩૮	માનવો ચિત સુખ	કેદારનાથજી	૧૬૦
૩૯	પાસનવણ (પાર્શ્વે સ્તવન)	હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૧૬૨
૪૦	પર્યુષણ મહાપર્વ ઉજવો	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૧૬૫
૪૧	પાંચ વર્ષનું પ્રમુખ પદ	દીવેટ	૧૬૬
૪૨	વ્યાકુલતા	બાલચંદ હીરાચંદ	૧૭૬
૪૩	કર્મ બંધ અને પુરુષાર્થ	ચુનીલાલ વર્ધમાન શાહ	૧૭૯
૪૪	દીવાળી પર્વનું મહત્વ અને રિદ્ધિ સિદ્ધિ	મુની શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૧૮૨

Reg. No. B. 431

ચિત્તશુદ્ધિની વૃત્તિ

‘હું પાપી છુવ છું, આ હાથે કેટલાંયે પાપ થયાં છે. માફ હૃદય તે કેમ પવિત્ર થાય ? ચિત્તશુદ્ધિનો આપણે તો વિચાર જ માંડી વાળવો.’ આ પ્રકારના નિરાશાજનક વિચારો તદ્દન પાયા વગરના છે. કોઈનું ચે ચિત્ત સર્વાંશે અશુદ્ધ હોઈ શકતું નથી તે અમુક અંશે શુદ્ધ જ હોય છે અને ચિત્ત પોતે વિશુદ્ધ થવાના સ્વભાવવાળું છે. અને તેથી જ ‘મારું ચિત્ત શુદ્ધ થાય તો સારું’ એવી વૃત્તિ જન્મે છે. એ વૃત્તિ જ્યારે બલત્તર અને છે ત્યારે પ્રવૃત્તિ સંભવે છે એટલે કે વૃત્તિ ફળીભૂત થવા માટે ક્રિયાત્મક અને છે. ક્રિયાત્મક વૃત્તિ એટલે પ્રવૃત્તિ. ચિત્તની પોતાના પરમ કલ્યાણ માટેની વૃત્તિ, તેની બીજી બધી વૃત્તિઓ કરતાં સ્વભાવિક રીતે વધારે બળવાન હોય છે. એટલે જેને ખરે ખરે પરમ કલ્યાણ સાધવાની ઇચ્છા છે તેવા મનુષ્યની ચિત્તશુદ્ધિ વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિ સફળ ન થાય તેમ માનવું એ પ્રાકૃતિક નિયમથી વિરુદ્ધ છે અને હાથે કરી સર્વનાશ અને અશુદ્ધિનાં આવરણને પોતા પરથી દૂર ફેંકી દેવા તે સર્વ વાતે સમર્થ છે.

— પારશર્ય

પ્રકાશક : ખીમચંદ ચાંપશી શાહ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સમાવતી
મુદ્રક : હરિદાસ દેવચંદ શેઠ : : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—ભાવનગર.